

ἐν τινι ἀγρῷ. Τοῦ γείσου σφύζεται ἐπίσης εἰς 20 μέτρων ἀπόστασιν με-
γα τεμάχιον, τῶν δὲ ἀσπιδηφόρων τεμαχίων περισφύζονται ἐν καλῇ διατήρη-
σει τὰ 7. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα εἶναι καὶ τὰ κυρίως χαρακτη-
ριστικά μέρη τοῦ τροπαίου, εἶχον τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἀναστήλωσις ἡδύ-
νατο νὰ γίνῃ ἀναπληρουμένου τοῦ 8ου ἀσπιδηφόρου τεμαχίου διὰ τοι-
χοποιίας ἢ δι' ὁμοιώματός τινος καὶ κατασκευαζομένης κυλινδρικῆς βάσεως
μελλούσης νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κάτωθεν τῶν ἀσπίδων κύλινδρον. Ἡ
ἐργασία ἔμελλε νὰ ἄρξῃται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου,
ἀλλὰ δυστιχῶς ἐματαιώθη λόγῳ τῶν συνεχῶν βροχῶν, ὧν ἕνεκα ὁ χῶρος,
ἐν ᾧ θὰ κατεσκευάζετο τὸ θεμέλιον, κατεκλύσθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων, αἵτινα
λόγῳ τῆς ἀργιλώδους συστάσεως τοῦ ἐδάφους δὲν ἡδύναντο ν' ἀπορροφη-
θῶσιν, ἀλλ' ἐλίμναζον. Τούτου ἕνεκα ἀπεφάσισα νὰ ἀναβάλω τὴν ἐκτέλεσιν
τοῦ ἔργου εἰς ἐποχὴν εὐνοϊκωτέραν δι' οἰκοδομικὰς ἐργασίας. Καὶ ἐκά-
λυψα ἐκ νέου τοὺς λίθους διὰ χωμάτων διὰ τὸν φόβον τῆς καταστροφῆς.

Ἡ ἐξέτασις τῶν λίθων ἐκάστων πλὴν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς μορφῆς
τοῦ τροπαίου, ἦν ἐφανερώσεν, ὑπῆρξε διδακτικὴ καὶ ὥς πρὸς τὴν χρονολο-
γίαν τῆς κατασκευῆς τοῦ μνημείου. Παρατήρησα δηλ. ὅτι ἡ ἐργασία τῶν
ἀπαρτιζόντων τὸ τρόπαιον μελῶν εἶναι ἐσωτερικῶς ἀμελὲς πῶς καὶ ἄδρᾶ
μὴ συμβιβασομένη πρὸς τὴν ἐπιμελῆ ἐργασίαν τῶν λοιπῶν ἐν Βοιωτίᾳ γνω-
στῶν ἔργων τοῦ 4ου π. χ. αἰ. Ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐκλόνισε τὴν πίστιν μου
ἐπὶ τὴν ἐκ τοῦ 4ου αἰ. προέλευσιν τοῦ μνημείου τὸ σχῆμα τῶν συνδέσμων
του, οἵτινες ἀντὶ τῶν ἀναμενομένων διπλῶν ταῦ εὐρέθησαν πειόσχημοι.
Οἱ δύο ἀνωτέρω τεχνικοὶ λόγοι συνδυαζόμενοι καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς χώ-
μασιν ἀνεύρεσιν πλίνθων μὲ κάμνουσι νὸ ὑποθέτω, ὅτι τὸ τρόπαιον δὲν
δύναται νὰ εἶναι τοῦ α') ἡμίσεος τοῦ 4ου αἰ., ἤτοι σύγχρονον τοῦ Ἑπα-
μεινώνδου, ὥς μέχρι τοῦδε ὑπετίθετο, ἀλλὰ κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον αἰῶνα
μεταγενέστερον, κατασκευασθὲν πιθανῶς κατὰ τοὺς ἑλληνιστικούς ἢ τὸ πολὺ
τοὺς Αὐγουστείους χρόνους.

A. K. ΟΡΛΑΝΔΟΣ

11. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΝΙΚΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Τῇ 6 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡρξάμην τῶν ἐν Νικοπόλει ἀνασκαφῶν ἐν ᾗ θέ-
σει πέρουσιν εἶχον ἀποκαλύψει τὸ πρῶτον μέγα καὶ πολυτελές, ὥς φαί-
νεται ἐκ τῶν ἀποκαλυφθέντων ἐρειπίων, χριστιανικὸν ἱδρυμα, ὅπερ

τότε δὲν ἐπρόφθασα νὰ ἀνακαλύψω ἕξ ὁλοκλήρου. Τοῦτο κεῖται κάτωθεν καὶ πρὸς Β. τῆς μεγάλης Δεξαμενῆς τῆς Νικοπόλεως, τῆς κοινῶς Βαγένας καλουμένης καὶ σχεδὸν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα κατὰ τὸ 99 χιλιόμετρον περίπου.

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀνασκαφὴν ἀπεκάλυψα ὁλόκληρον τὴν εἴσοδον, ἣτις ἦτο μεγαλοπρεπεστάτη, διότι ἡ πύλη αὐτῆς ἔχει εὖρος 4 σχεδὸν μέτρων ἐν τῷ προδόμῳ, ὅστις εἶνε πλακόστρωτος· ἀνευρέθησαν πλεῖστα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, οἷον κίονες ὁλόκληροι, λεῖοι, ἄνευ ῥαβδώσεων, εἶτα κιονόκρανα κορινθιακὰ καὶ ἰονικὰ, παραστάδες διλόβων χριστιαν. παραθύρων, ὑπέρθυρα κλπ. κλπ. πρὸς δὲ τὸ Β. μέρος ἀπεκαλύφθη τετράγωνος ἑνὸς μέτρου καὶ τι πλέον πλάτους ἰσόγειος κρύπτη καὶ βάθους $3\frac{1}{2}$ μ. με 5 βαθμίδας, ἐν ἣ ἀνευρέθησαν ὁστᾶ, σιδηρᾶ ῥάβδος καὶ τινα θραύσματα γλυπτὰ μαρμάρινα. Πρὸς τὴν αὐτὴν ἐχρησίμευεν εἶναι ἄγνωστον. Πρὸ τῆς πύλης δ' ὅμως τῆς εἰσόδου, πρὸς τὰριστερὰ ἀπεκαλύφθη μικρὸν παρεκκλήσιον, μήκ. $9\frac{1}{2}$ μ. καὶ πλ. 4 μ. ἔχον μεγάλην ἀψίδα πρὸς Α. Τὸ δάπεδον τοῦ παρεκκλησίου τούτου κοσμεῖται ὑπὸ θαυμασίου ψηφιδωτοῦ, ἀπαρμύλλον ἀρμονίας συνθέσεως καὶ κατασκευῆς. Εὐτυχῶς ἐσώθη ὁλόκληρον σχεδόν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ παρίστανται ἐντὸς τῆς ἀψίδος ἀκτίνες ἐκ τοῦ κέντρου ἐκπεμπόμεναι καὶ πληροῦσαι ὁλόκληρον τὸ ἡμικύκλιον αὐτῆς. Αὗται θὰ ἐκπορεύωνται ἀσφαλῶς ἐκ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, διότι κάτωθεν αὐτῶν πρὸ τῆς ἀψίδος παρίσταται μεγάλη γάστρα ἐπὶ ὑψηλοῦ ποδὸς ἐρειδομένη, ἐξ ἧς ἀναφύεται πρὸς τ' ἄνω ἄμπελος, ἧς δύο κλάδοι τεράστιοι ἀνακλαδούμενοι πρὸς τ' ἄνω, εἶτα κατέρχονται ἑκατέρωθεν καὶ πληροῦσι μετὰ τὰ φύλλα καὶ τὰς σταφυλὰς αὐτῶν ὁλόκληρον μέγαν κύκλον, 2 μ. περίπου διαμέτρου. Ἐπὶ τῶν δύο κλάδων τῆς ἁμπέλου, ἄνωθεν τῆς γάστρας ἴστανται δύο ταῶ, ὧν τὸ πτέρωμα κοσμεῖται δι' ἑξαισίων τοὺς χρωματισμοὺς ὀφθαλμῶν. Καὶ ἡ μὲν γάστρα συμβολίζει τὴν χριστιαν. Ἐκκλησίαν, ἡ ἄμπελος τὸν ἰδρυτὴν ταύτης τὸν Ἱησοῦν Χριστόν, οἱ δὲ ταῶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, ἣν ἐξασφαλίζει ἡ πίστις εἰς αὐτόν. Τὸ ὅλον λοιπὸν τῆς διακοσμήσεως ταύτης ἐκτὸς τῆς ἐξόχου γραφικῆς τελειότητος ἐγκλείει καὶ τοσοῦτο βαθὺν συμβολισμόν καὶ τοιαύτην ὑψηλὴν τοῦ χριστιαν. δόγματος φιλοσοφίαν! Εὐθὺς μετὰ τὸν κύκλον τοῦτον, εἰς ἀπόστασιν 1 μ. περίπου ἔπεται ἕτερος συμμετρικὸς ἰσομεγέθους σχεδὸν κύκλος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαγράφονται ποικίλα βυζαντινὰ κοσμήματα, εἰς δὲ τὰς τέσσαρας ἑνὸς κεντρικοῦ σιανουροῦ ἄκρας τέσσαρες δελφῖνες θαυμασίας τέχνης. Πέριξ δὲ τῶν δύο κύκλων ὁμοῦ δια-

θέτει ὡς πλαίσια τοῦτους πλατεῖα ζώνη ἐκ πολυχρώμου πλοχμοῦ, πέραν δὲ τοῦτου πρὸς τοὺς τέσσαρας τοίχους τοῦ παρεκκλησίου κλείει τὸν ὅλον διάκοσμον τοῦ δαπέδου πλατεῖα ζώνη 0,60 τοῦ μέτρου ἀποτελουμένη ἀπὸ κόσμημα λεπιδωτόν, φθάνον μέχρι τῶν κρασπέδων τῶν τεσσάρων τοίχων. Ἀλλὰ καὶ οἱ τοῖχοι τοῦ ναῖσκου τούτου εἶχον γραφικὸν ὥραϊον διάκοσμον, ὅστις δ' ὅμως τελείως ἐξηφανίσθη, διότι οἱ τοῖχοι οὗτοι μόλις διεσώθησαν εἰς ὕψος 1 μ. καὶ ἐνιαχοῦ 0.50 μ.

Τοιοῦτο τὸ θαυμαστὸν τοῦτο νέον ψηφιδωτόν, ὅπερ θέλει καταλάβει ὁμοῦ μετὰ τοῦ περιφήμου ψηφιδωτοῦ τῆς ἐν Νικοπόλει πρὸ ἐτῶν ἀνακαλυφθείσης ὑπ' ἐμοῦ ἀρχαιοτάτης Βασιλικῆς Δουμετίου, ἐξέχουσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χριστιαν. τέχνης θέσιν. Εὐτυχῶς δὲ ἡ Σ. Κυβέρνησις, συστήσει καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας, ἀπέστειλε πρὸ τινος ἐν Νικοπόλει διακεκριμένον καλλιτέχνην εἰδήμονα τῆς ψηφιδωτῆς τέχνης, ὅστις θέλει στερεώσῃ καὶ ἐπισκευάσῃ τοῦτο, διότι ἄλλως ὑπάρχει μέγας κίνδυνος ἐν τῷ μέλλοντι ταχέως νὰ καταστραφῇ. Τὸ ψηφιδωτὸν τοῦτο ἀνάγεται εἰς τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῶν τῆς Βασιλικῆς Δουμετίου, δηλ. εἰς τὸν 5ον ἢ 6ον αἰ. μ.Χ. ὡς μαρτυρεῖ ἡ ὁμοίότης τοῦ ῥυθμοῦ, τῆς τέχνης καὶ τῆς ὅλης κατασκευῆς.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου ὑπάρχει Λουτήριον, οὗ αἱ θύραι ἦσαν συρταὶ ἐπὶ αὐλάκων σφζομένων μέχρι σήμερον ἐπὶ τοῦ κατωφλίου, ἐπίσης ὑπῆρχον φρέατα με μαρμαρίνα ὥραϊα στόμια. Τὰ φρέατα ταῦτα καθαρίσας εὗρον ἄφθονον ὕδωρ, ὅπερ μεγάλως εὐηργέτησε τὴν ἀνασκαφικὴν μας ἐργασίαν ἐφέτος.

Ἰδρυτὴς δὲ τοῦ ἑξαίσιου τούτου χριστιαν. ἱδρύματος ἦτο ὁ «ἀγιώτατος ἀρχιερεὺς Ἀλκίσων¹⁾, ὅστις τὸ πᾶν ἔργον ἐκ θεμελίων ἔκτισεν», ὡς ῥητῶς μαρτυρεῖ ψηφιδωτὴ ἐπιγραφὴ ἀποκαλυφθεῖσα παρὰ τὴν πύλην μεγάλης αἰθούσης τοῦ κτιρίου, ἧς ὁλόκληρον τὸ δάπεδον κοσμεῖται ὑπὸ ποικιλωτάτου ψηφιδωτοῦ. Ἡ αἴθουσα αὕτη κεῖται πρὸς Α. τοῦ προδόμου, ὃν ἀνωτέρω περιεγράψαμεν, ἔχει δὲ αὕτη μήκος μὲν 12 μ., πλ. δὲ 6,30.

Ἐντὸς τῶν χωμάτων τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εὐρέθησαν παντοῖα ὅσα

¹⁾ Ὁ φιλομουσώτατος οὗτος ἱεράρχης ὡς καὶ οἱ δύο Δουμέτιοι. οἱ ἱδρυταὶ τῆς Βασιλικῆς Νικοπόλεως, νῦν τὸ πρῶτον γίνονται γνωστοί, οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ μνημονευόμενοι. Καὶ εἰσὶν ἐν τούτοις οἱ τρεῖς οὗτοι ὑπέρροχοι ἀρχιερεῖς διὰ τὴν φιλομουσίαν καὶ τὸν πρὸς τὰς τέχνας ἔρωτα αὐτῶν ἐφάμιλλοι τῶν ἐπιφανεστάτων κληρικῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τῶν Παπῶν τῆς Ῥώμης.

εἰρημάτα, οἷον πολλαὶ χαλκαῖ ἀλύσεις, κοσμήματα χαλκᾶ βυζαντινά, πλεῖστα ἀρχιτεκτονικὰ ἐκ μαρμάρου τεμάχια καὶ ἄλλα τινὰ, ἅτινα πάντα περισυνέλεξα ἐντὸς ἐνὸς τῶν θολωτῶν διαμερισμάτων τῆς μεγάλης δεξαμενῆς, ὅπερ μετέβαλον εἰς πρόχειρον τῶν ἐν Νικοπόλει ἀνασκαφῶν Μουσείον. Ἐκεῖ μετέφερον καὶ ἄλλα τινὰ εἰρημάτα ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τῶν περὶ αὐτῆς ἀγρῶν περισυλλεγένητα. Μεταξὺ τούτων ἀξιολογώτατον εἶναι μέγα μαρμαρίνον ὑπέρθυρον, τὸ ὅποιον ἀνεῦρον ἐν τῇ κατεδαφισθείσῃ ὑπὸ τῶν χωρικῶν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὥραία ἐπαύλει τοῦ γνωστοῦ ἐν Πρεβέζῃ Χουσεῖν Πασᾶ. Δυστυχῶς τοῦτο δὲν εἶναι δολόκληρον, διότι λείπει μέγα ἴσως τεμάχιον ἐκ δεξιῶν.

Ἡ διακόσμησις αὐτοῦ εἶνε πλουσιωτάτη. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ εἶναι ἀναγεγραμμένη θαυμαστὴ ἄκανθα, ἣτις ἐξελίσσεται ὥς κυκλικὸς μαϊάνδρος ὀφιοειδής, εἰς δὲ τὰ κενὰ αὐτοῦ ὑπάρχουν τετράφυλλοι ῥόδακες.

Κάτωθεν ταύτης φέρεται μὲ ὠραίους χαρακτῆρας ἡ ἐπιγραφή.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ—ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΛΛΑ

[ΗΚΑΙΑΓΕΝ - - -

ΕΠΟΙΗΣΑΤΟ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΣ

[ΥΠΕΡΗΣ - - -

Τὸ μῆκος τῆς γλυφῆς ταύτης εἶναι 1,62, τὸ ὕψος 0,37, τὸ δὲ πᾶχ. 0,43.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Πρεβέζῃ Μουσεῖον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐν Νικοπόλει ἀνασκαφῆς καθήρτισα, ἐπλουτίσθη διὰ νέων προσκτημάτων ¹⁾, πολλοὶ δὲ ἡμεδαποὶ τε καὶ ξένοι ἐπισκέπτονται τοῦτο ἐν τοῖς ἰσογείοις τοῦ Δημαρχείου Πρεβέζης στεγαζόμενον. Ἀλλὰ τὸ οἶκημα τοῦτο δὲν εἶναι ποσῶς ἀντάξιον τοιούτων κειμηλίων, διὸ ἐπανειλημμένως ἔκαμα ἀπὸ ἐτῶν ἐνεργείας, ἵνα παραχωρηθῇ ἡμῖν τὸ ἐν Πρεβέζῃ Τζαμίον τοῦ φρουρίου τῆς πόλεως, ὅπερ ἔχει ἐπιτεταγμένον τὸ Ε΄. Σῶμα Στρατοῦ πρὸς φύλαξιν πυρομαχικῶν. Ἐφρέτος κατώρθωσα χάρις εἰς τὴν ἐκεῖ παρουσίαν τοῦ Πρίγκηπος Ἀνδρέου ὡς Διοικητοῦ τοῦ Ε΄ Σώματος, ἵνα διαταχθῇ ἡ ἐκεῖθεν μεταφορὰ τῶν πυρομαχικῶν, ὧν ἄλλως τε ἡ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως τοποθέτησις εἶνε ἐπικινδυνωτάτη, οὕτω δ' ἐλπίζω ὅτι ἐκκενουμένον θέλει χρησιμοποιοθῇ ὡς Μουσεῖον Ἀρχαιολογικόν.

Ὅλίγον προτοῦ ἀναχωρήσω ἐκ Πρεβέζης ἔκαμον διάλειξιν ἐν αὐτῇ

¹⁾ Πάντων τῶν νέων προσκτημάτων τοῦ Μουσείου Πρεβέζης δημοσιεύω προσεχῶς ἐν τῷ Ἀρχαιολογ. Δελτίῳ λεπτομερῇ περιγραφὴν. Πρβλ. Ἀρχ. Δελτ.

περὶ τῆς Ἱστορίας καὶ τῶν μνημείων τῆς Νικοπόλεως, καθ' ἣν παρέστησαν ὅτι ἐπίσημον καὶ διακεκριμένον περιλαμβάνει ἡ μικρὰ αὕτη ἡπειρωτικὴ πόλις. Αἱ εἰσπράξεις τῆς διαλέξεως ταύτης ¹⁾ διετέθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνιδρύσεως ἀναμνηστικοῦ Μνημείου ἐν Νικοπόλει διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πρεβέζης, διότι ὥς γνωστὸν ἡ μάχη, ἣτις ἐδώρησε τὴν ἐλευθερίαν εἰς αὐτήν, ἐδόθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἱστορικωτάτης πόλεως τοῦ Αὐγούστου, ἥς τὸ ὄνομα εἶνε τοσοῦτον αἶσιος οἰωνὸς διὰ τὴν Νίκην. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ Μνημείου τούτου εἶχον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, πλειστάκις δ' ἐνήργησα πρὸς πραγματοποιήσιν της, δυστυχῶς δ' ὅμως αἱ ἀντίξοοι περιστάσεις δὲν ἐβοήθησαν ταύτην. Ἡδὴ ἐλπίζω ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ, τοῦτο δὲ θὰ συντελέσῃ, ὥστε ὁ περὶ τὸ Μνημεῖον χώρος νὰ εὐπρεπισθῇ καὶ δενδροφυτευθῇ, οὕτω δ' οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὰ σελτὰ τῆς Νικοπόλεως ἐρείπια νὰ εὐρίσκωσι καὶ μικράν τινα σκιὰν ἐν τῇ ἀδένδρῳ ἐκείνῃ νεκρᾷ πόλει ²⁾.

ΛΛΕΞ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

12. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΙΦΝΩ, ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΩΝ ΠΥΡΓΩΝ
ΚΑΙ ΙΔΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΗΤΑ

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μετέβην εἰς Σίφνον περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου καὶ παρέμεινα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἀσχοληθεὶς εἰς ἔρευναν καὶ μελέτην ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων πύργων αὐτῆς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀκρόπολιν τοῦ Ἀγ. Νικήτα. Πόρισμα τῆς ἐργασίας ταύτης ὑπῆρξε τὸ ἑξῆς.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πύργων, οὓς ἠρεύνησα ἄλλοτε, προσέθηκα ἤδη καὶ ἄλλους. Εὗρον ἐν ἐρειπίοις μικρὸν τοιοῦτον πέραν τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ Ἀγ. Νικήτα, περὶ ἧς κατωτέρω. Ὅμοιον εἰς θέσιν Καμπαναριὸ κατὰ τὴν Χερρόνησον καὶ οὐχὶ τὸ Καμπαναριὸ ἀντικρὺ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων ἐπὶ

¹⁾ Ἐκ τῆς διαλέξεως ταύτης εἰσπράχθησαν περὶ τὰς τρισχιλίαις δρ.

²⁾ Τελευτῶν ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω πάσας τὰς Διοικητ. καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς, αἵτινες μεγάλως ὑπεβοήθησαν τὸ ἔργον μου. Ἰδιαιτέρως δὲ πρέπει νὰ ἐκφράσω τὰς θερμότητας μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν Δήμαρχον Πρεβέζης Κον. Ἰ. Ρέντζαν, ὅστις παντοιοτρόπως με συνέδραμεν ἐν μέσῳ ἀπείρων δυσχερειῶν, ἃς συνήντησα ἐφέτος ἐν Νικοπόλει. Ὁ κ. Ρέντζας ἀντελήφθη ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὴν μεγάλην σημασίαν, ἣν ἔχει ἡ Νικόπολις διὰ τὴν ὅλην Ἑπείρον, ἰδιαιτάτα δὲ διὰ τὴν Πρεβέζαν. Δεκάκις τοῦλάχιστον ἦλθεν εἰς Νικόπολιν, ἀφήσας πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν του. Ἦνα ἐπὶ τόπου συζητήσωμεν καὶ λύσωμεν τὸ μέγα πρόβλημα τῆς διαφυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἐν Νικοπόλει ἀρχαιοτήτων,